

Ahmet Coşkun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

8.9.2014

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Coşkun (Ahmet Coşkun 1957)

1957 yılında İğdırda doğdum. İlk okulu tuzlucanın Değirmendere ve İğdırın harfelli köyünde okudum.Orta okulu Ankarada okudum. Yıldırım Beyazıt lisesini yarım bırakmak zorunda kladım. daha sonra açık öğretille devam tetim. Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye diye başlayan bir şiirim için, 12 Eylülde yargılanıp 2 yıl ağır cezaya çarptırıldım. Ceza kanununun 141 142 düşünce suçlarını kapsayan maddeler ceza kanunundan çıkarılca boşa yatmış olup berat ettim.

Halen resmi bir kurumda memur olarak çalışmaktayım. bir kız bir erkek iki çocuğum var. Ankarada hayatıma devam etmekteyim. Uzun yıllardır yazıyorum.Bazı gazete ve dergilerde tek tek de olsa şiirlerim yayınlandı.

Aşk şiirleri yazmak ayrı bir keyifse bir yurtsever olarak memleket ahvalini dile getirmemek olmaz.

Bu güne kadar (Mayıs 2014) yazdığım şiirler " Benim Adım Kara" adı altında toplanarak kitap olarak basılmıştır...

5 Ağrı dağı

Çekilmez dumanın karın ağrı
Vay vay
Yaz gelirde eteklerin güle bezenır
Yar yar

Göç göç, Göçler yürürde
Eteğinde çadırlar kurulur
Dört yanına koyun kuzu yayılır
Çekilmez zahmetin kahrın
Vay vay

Yük yük çekilirde karların
Nedir senin bu ahuzarların
Beyaz gelinlik içinde durursun
İğdir ovasında ağaların
Yar yar

Yükseğinde keklikler ötüşür
Eteğinde ateşler tutuşur
Mevsim geçer göçmen kuşlar uçuşur
Sen sana ben bana kalırım
Vay vay

Ahmet Coşkun

Ah be oğul

Çektim elimi dem'den Zemzem'den
Yoldum ty teleği kanadımı kırdım
Çaldım kendimden çaldım hayattan
Sen kartallar gibi uğup szlesin diye

Hapis gnlerimin armağanı direncim
Bu zulme bunca haksızlığa eyvallahım
Bilsen kaç cinayeti mecbur erteledim
Sen kartallar gibi uğup szlesin diye

Karardıkça karardı benim kara bahtım
lmedi başucuma çakıldı sev-i tahtım
Kulum kleyim uğrunda ölmek ahtım
Sen kartallar gibi uğup szlesin diye

Bana kaldı sırtlamak bunca gamı yk
Bir yz gzel gnl ezelde sevda kk
Gözlerimin içine bakan göz vardı çnk
Sen kartallar gibi uğup szlesin diye

İntiharlara gl ektim gnl bahęemde
Btn dertler yıkandı gnl çşmemde
mr son demde giderim nöbet sende
Sen kartallar gibi uğup szlesin diye

Ahmet Coşkun

Akıbet

Söndü bütün ışıklar habersiz bir rüzgar eser
Karanlık olur zamanlar gece yollarını keser

Karınca sürüsü devleşir dev bir ormanı sarar
Yeşil kumar kertenkele kurbağa pusuda pusar

Dağ gelmez bir türlü Musa kendini asadan asar
Necef nişangah olur ölümüne kerbelâ susar

Süleyman ölmüştür Davut kılıcından vaz geçer
Muhammedi mağarada örümcekler ağla sarar

İsa toplar demir çivileri canlı bombaya döner
Önce kan akar ardından kıyıda çocuklar yüzer

Nefesi kesilir kelebeğin Nemrutta kaval çalar
Bir sığırcık gagasında abu hayatla dudak yalar

Şeytan istifa eder görevinden gökyüzüne çıkar
Nuh son anda kararını değiştirir o gemi batar

Yüce haşa ne haddimiz itaat etmiş yedi ceddimiz
Elden ne gelir böyle yazılmış böyle geldi celbimiz

Dağıttık harmanları yolduk gül karanfilleri dünya
Geldiğimiz yere doğru herkesin göçü hazır kapıda

Ahmet Coşkun

Akrostiş

Akrostiş

G önül goncalarda güllerde balın
O yunda eğlencelerde ne bu halın
N e dünya umurunda ne de yarın
C evri cefalı günlerde olacak salın
A h be güzelim ne güzel o gülüşün

G ülsün goncasın ey goncaların hası
Ü zülme asıl gazele gitsin gönül pası
L al olsun bülbüllerin en sevdalısı

K ul köle olsun sana peri padişahı
U yma kalsın dünyanın boş ahı vahı
N asıl olsa bitmez cehennem günahı
A llan pullan süslen süsle güzergahı
K alubeladan adımız sevdâ dergahı

Ahmet Coşkun

Ankara günleri 1

Ankara günleri (1)

Orası mı, Ulucanlar eski ceza evi
Benim de anılarım var
Şu st kısım eski Ankara evleri
AhŐap hepsi ne çok tahtakurusu vardı

Bu sokak bizim sokak yan binalar yoktu
Kapıdan ık Melek sinemasının önüne varırdın
Ben orda teksas tomiks satardım
Her okulu kırdığımda

O zamanlar ağabeyler siyasiydi hep
Elimize kan damlayan dergiler sıkıŐtırırlardı
Kaba kaba üst üste elbiseler giyinirlerdi
Hepsi sakallı bıyıklı koca koca bakıŐlıydı

Sinemanın altı İnönü Stadı var ya
Kenarı bisikletiydi, çocuklar dolardı
Bir türlü bisiklete binmeyi öğrenemedim
Tuttu bana  tekerlekliyi verdi

Usta ben otuz sen kırk de, bundan ncesi
En çok ta açık hava sinemasına takılırdım
İlk sevgilime de sevmeye de oralarda takıldım
Ben Ankarayı en çok sonbaharları severdim

Ahmet Coşkun

Anlatamıyorum Orhan Veli

Dilimi kesti
Onun diliydi sözlener
Çürümeye bırakıldım
Hep yeniktim üç sıfır

Gündüz gözü girmiş haneme
Neyim varsa aldılar
Tecavüzde kaldı ruhum bedenim
Benden sonrası piçti

Kaç sabun kırklar aklar
Kurşun kaç kuruş geceyi delse
Güneş bende doğar
Gidip onun koyunda yatar

Ben adımı söylemekten korktum
O adımı söylemeye korktu
Sessiz bakıyoruz gökyüzüne
Bir mahşer birde mahşer var

Bana yüklendi bütün günahlar
Bir cennet kurdu kendi
Bütün cehennemlikleri alıp
Hanı virane hanedanı virane

Ahmet Coşkun

Aşk ötesi

Gün olur senle bulut
Gün olur senle umut
Gün olur senle sukut
Bende her gün dehşet

Beni sevmeden iyi düşün
Aldanma alıma gülüme
Bu mis kokulu baharıma
Bende her mevsim dehşet

Acının en acısında sınanacaksın
Ateşlerin en közünde yanacaksın
Zemheride aç çıplak donacaksın
Bende yaşamak korkunç dehşet

Yalnızlık yoldaşın geceler sırdaşın
Hayallerle anılarla ağrıyacak başın
Sevmişti diye yazılacak mezar taşın
Hala varım diyorsan işte bu dehşet

Ahmet Coşkun

Aşka dair

Bir tane iki, iki değil
Bir kere bir iki değil
Bu denklem matematik değil
Kimi sevsem eşittir soru işareti

Biri buldum artı koydum
Biri buldum eksi koydum
Biri buldum b6l6 koydum
Biri buldum çarpı koydum

G6l satıcı b6lb6l mızıkacı
Őiirli şarkılı bir sancı, yalnız acı
Her yer aşk sevda dolu, hancı
Kimi sevsem eşittir soru işareti

Ahmet Coşkun

Avuntu

Kıyıları döven kanlı dalga
Kendi içine gömülür ansız
Su çekiliyor her kabarıŖta
Yağmur damlası değdikçe

Biz bir tatil beldesindeyiz
Seraba takılmış ellerimiz
Çölde kumsala lop serilip
Uğultularda aşk yaşıyoruz

Islık ya korku ya yalnızlık
Keyiften çalınmış an belki
Deniz yılanı dişsiz zehirsiz
Ne güzel bir avuntu ya

Tersten okur cinci hocalar
Dünyayı zapt etmiş zalim
Hala avucunda o bir çakıl
Vermem Allah vermem ha

Ahmet Coşkun

Azalırsın

Azalırsın damla damla akıp dibe
Suyun susuzluğunu gidermez güneşin
Buharlaşmazsın yeniden damlaya
Azalırsın yavaş yavaş deniz olsan

Bir kendin bir sen gibi olanda tutsak
Hava gibi kaplamayınca kainatı nefesin
Çoğul heveslerin damla damla erir içinde
Azalırsın yavaş yavaş deniz olsan

Acı her bendende aynı kan rengi al
Can her bendende aynı açlık hissi bal
Aşk her canlıda aynı arzu hevesi hal
Azalırsın yavaş yavaş deniz olsan

Akıl mengene dağı üstünde ot bitmez
Evrenin boşluğunda ne var ince incele
Senden başka olanla bir gez bir gecele
Azalırsın yavaş yavaş deniz olsan

Karaahmet günün anın tarihini attı
Böyle çok gemiler gelip okyanusta battı
Çoğalmak istiyorsan yeter bu kadar abartı
Azalırsın yavaş yavaş deniz olsan

Ahmet Coşkun

Baba

Karlı zorlu kış yolculuğu
Nefesi ile alırdı yüzde souğu
Zahmetle büyüttü çoluk çocuğu
Boş kalınca kitapta alırdı soluğu
Şimdi ben bir babayım

Yoksulluğa meydan okudu
Onca bebeyi inatla okuttu
Bıkmadı usanmadı köyü unuttu
Kasaba şehirde nöbet tuttu
Şimdi ben bir babayım

Ondan öğendim sabrı sevmeyi
Dünya malına sırtımı dönmeyi
İlim irfan kadir kıymet bilmeyi
O gülmedi bize bıraktı gülmeyi
Şimdi ben bir babayım

Baba sırtını verdiğin dağdır
Evlatlarına anlatacağın altın çağdır
Babalar ölmez yüreklerde hep sağdır
Bir babasız görsem yüreğim dağ dağdır
Şimdi ben bir babayım

Teşekkür ederim babam

Ahmet Coşkun

Baharda kış

Korkuyu his ettim neyin bu korku
Yüreğimin sevinci ilktir ağır gelir
Geç kalmışlığın mı yoksa bu vehim
Kırılıp döküldüm şu cadde kenarına

Aramıştım nerdeydin niye bu gün
Avuç avuç gülümsemelerle geldin
Sana baktıkça zaman öldürüyorum
Ne yaparsam yapıyım benden önde

Gül düştü yüreğime gözümde perde
Bunca dertten sonra düşürme derde
Çok sevda savuşturdum garip serde
Kendimle baş ederimde aklın nerde

Deniz mavisi kızilla buluştuğunda
O vakit can teslim ettim kara buluta
Bırakmam bırakamam gönlü umutta
Kalmalıyım yalnız bu son kış nöbeti

Ahmet Coşkun

Bakar körler yol bulamaz

Bu dünyanın aynı böyle
Ne yaparsan doğru söyle
Bilemezsin yazın neyle
Bakar körler yol bulamaz

Fakir fukara yolunmaz
Çıglıkla haber ulanmaz
Yigitte hile bulunmaz
Bakar körler yol bulamaz

Roman olsan bir özetten
Resim olsan bir süretten
Vardır seni bir gözetten
Bakar körler yol bulamaz

Hak verir tüme tecceli
Gün gelir verir eceli
Sırat köprüsün geçeli
Bakar körler yol bulamaz

Varım var diye sevinme
Ben ederim ben giderim
Dinle dostum durda dinle
Bakar körler yol bulamaz

Ahmet Coşkun

Bana darağacı dik

Bana darağacı dik
Çünkü benim kafam dik
Bahçenin kenarında çeperim
Cephenin kumunda neferim
Karanlığın ziftinde fenerim

Gül bahçeleri dolaşırım akşamüstleri
Ay bağlarım sarmaşığa düğüm düğüm
Yıldızları yapraklara takarım süsleyip
Ölüm kaçıırım geceden şafağı söküp
Kumdan kırmızıçizgileri silip döküp
Sınırsız sonsuz ederim güne sevdayı

Aşk takarım sarı esmer kumral güzellere
Beşik yüzdürürüm mavi sularda erkenden
Vakitsiz vakitli vaktim olmaz hep zamanım
Kural yapışır ayağıma kanun bağlar ellerimi
Güvercin olur gök boşluğuna kanat açarım

Suyun akışı rüzgarın esişi ol
Güneşin çıkışı denizin duruşu ol
Tohumun toprakta çatlayışı ol
Yarın doğacak çocuğun gülüşü ol
Bana darağacı dik

Ahmet Coşkun

Beddua

Ben kendimi alıp gidecem
Kendi kendine dağıl bakalım
Duman ol dağların başına
Yağ yağabilirsen enginlere

Madem fazla benim düşünde
Engel benim işinde

Farz et hiç olmadım evrende
Bir sen vardın evelde ezelde
Sen bir başına o gazelde
Gül ol bağlara bahçelere

Bir sonbahar sabahında solmaya
Kal zemheri kışlara

Dayan acıya yalnız uzun gecede
Yıldızlara haykır şafağa türkü söyle
Bedensiz sevişmeler düşsün içine
Pul pul dökülsün dudakların öpüşsüz

Sessiz bir cehennemde kal ölmeye
Dua bekleme

Ahmet Coşkun

Bela gözlerin

Bir bakışta alır candan canı
Nice dertlere deva gözlerin
Bu kime aşık kime sevdalı
Ah o gözlerin bela gözlerin

Her deseni bin renge işlenmiş
Nice aşk nice sevda yüklenmiş
Gül çiçekli bahara süslenmiş
Ah o gözlerin bela gözlerin

Güzel bakıp atma aşk toruna
Bırakıp beni gitme yoluna
Vur beni gözlerin hatırına
Ah o gözlerin bela gözlerin

Karaahmet gözlere gömüldü
Bana şenlikli bayram düğündü
Dünya ateşle devrilip döndü
Ah o gözlerin bela gözlerin

Ahmet Coşkun

Belki

Belki
Yarından sonra seni
Görme olanağım olmaz

Belki nerde olduğunu bilirim
Ziyarete gelir bir çayını içerim
Adresini bilsem mektup yazarım

Dost mu; sonsuza kadar dostuz
Bil ki aramızda malın canın lafı olmaz
Ben seni kırmam kırılmam sende öyle

Her yol bir hana çıkmaz
Ne yollar var dağ başıdır
Yalnız ve üşürsün

Ahmet Coşkun

Ben yana yana

Bir güvercin yürek boşluğuma
Apak uçar sevdanın hoşluğuna
Dolanır damarımda kana kana
O benden yana ben yana yana

Bulut olur dolanırım yeri göğü
Çıkılmazda dönerim saya söğü
Dile düşer ezilirim dövü dövü
O benden yana ben yana yana

Kanadına inci mercan düzülür
Yüksek uçar alçaklara süzülür
Omzuma konar sessiz büzülür
O benden yana ben yana yana

Kartal karga baykuş yan yana
Oy bana bana ateş düştü cana
Haydi ayrıl haydi sıyrıl gel bana
O benden yana ben yana yana

Ahmet Coşkun

Beni siz şair ettiniz

Ey deli çağlayan
Köpürüp bendini aşmışsın
Köpük köpük ak ak akarsın
Beni siz şair ettiniz

Ey yüce dağ kara bürünüp
Asumana karışmışsın
Eteğinde bükülen orman
Beni siz şair ettiniz

Ey iğde dalları hanım elleri
Karānfiller güller menekşeler
Boyum boyum tarla başaklar
Beni siz şair ettiniz

Ey güzeller güzeller
Edası sedası bir başka hoş
Okyanus gözlü güzeller
Beni siz şair ettiniz

Ey hak ve bitemeyen haksızlık
Kana susamış umarsız dünya
Sonsuz tarihten gelen insanlık
Beni siz şair ettiniz

Ahmet Coşkun

Binaen yalan

Kol kırılmış yen meydanda
Damdan atlayınca kedi düşmedi dört ayak
Devekuşu yine kumda

Bir yalancı söz sahibini arıyor
Herkes bir birine ikramda
Herkes aldığı döksün ortaya
Bir bir sayıp bir bir bölüşelim

İki alanın gözünde çapak
Göbeklileri almayalım içeri
Kalp krizi riski var

Dişi kırık çark usta
Hızarcı karnı doyurmaz
Terinden teninden şurup
Losyon yaz lüks mağazalara

Elinde al yeşil mendil halayın en başında
Hem kör hem topal hem sağır
Kuyruk yıkılmış üst üste

Şimdi ben ne diyorum
Bunlar ezelden aynı versiyon tabiatı gereği
Kendi kendine kefe dara
Girmez mezara kefen pahalı

Ahmet Coşkun

Birikim

Sana verdik birikimini alda git
Al yüz yıllık övündüğün serveti
Bir dizi darbe bir sürür baskın
Herkesin tattığı alçakça işkence

Onca ipste adam hepsi masum
Bitip tükenmeyen acı sömürü
Bir avuç zalimin mutluluğunda
Hapisler ülkesi mi sana gülistan

Biz onurlu bir kurtuluştan çıktık
Bir kader günü birliğinden gelip
Kutsal bir toprağa bayrak diktik
Her birimiz damla akıttık içine

Anlat bana dersimde yanan ekini
Çorumda ağlayan kara gözlü gelini
Maraş boz kırında kim kırdı belini
Madımakta sen sultan değilmiydin

Kim kimin özgürlüğüne kindar
Kim kimden daha özgür medeni
Kim kimden daha iyi daha dindar
Sıktıkça palavralar iplerin kopar

Dikilip kapılar önünü durmuş engel
Değişmem değiştirmem bir söylem
Söylemde zulmü zoru saklayan eylem
Nereye kadar nereye be gafil sersem

Her Musa dağa her İbrahim
Gözünü kırpmadan put yıkacak
Her gün Muhammedler gelmez
Hep Mustafa kemaller beklenmez

Aklın satılık vicdanın sökülük gezme
Bu topraklar üstünde karınca ezme
Kapıdaki çayı koyup Deniz'e yüzme
Şu sahte kelimesini düşürt yakandan

Barış güvercinleri uçtukça semada
Milyonlarca eller açıldıkça havada
Bu birlik dirlik bozulmaz bu sahada
Anadolu kutsal diyardır hiç unutma

Bir bedeli beraber ödedik o güzel gün
Bin bedel ödüyoruz ölüp gün be gün
Uğrunda dünyalar ı yendiğimiz o dün
Artık sözün geçmez gün bayram düğün

Şimdi şiirlerin egzotik gizemli ne hoş
Arısı çiçekte kelebek kanadında sevgi

Ardında bıraktığını kirli mazi hepsi boş
Yeni bir gün yeni bir dünya var koş koş

Ahmet Coşkun

Bu gün

Yıl 2014

Ay temmuz on beş

Bir iş çıkışıdır maaşı da almışım

Borçtan harçtan kalan üç beş cebimde

Evin yolunu tuttum servislere yürüyüp

Yol boyu Suriyeliler dizilmiş

Cansız ceresiz saç sakal derbeder

Başını kaldırmadan konuşuyorlar

Tek anladığım kelime Allah allah

İçimde bir ürperti bir korku sorma

Çocuklar emzirilmemiş çocuklar

Kadınlar ne kadar çaresiz sus pus

Hadi bir ekmek bir ekmek daha

Etim budum kaldırmaz ağırım ağırım

Baş efendi aldık verdik sevdasında

Akşamdan Gaze kalmış aklımda

Rojavada kardeşlerim kan revan

Türkmenler göç göç Erbile yolunda

Şu reisicumhur seçimi önümde

Tartışmışım bir sürü densizle

Gökyüzü uçaklar gökyüzü bomba

Yerde tanklar toplar kurşun askerler

Yaz sıcağı bütün transparan havasıyla

Tatil bayram karışmış birbirine

Program yapan yapana sefilce

Umarsız bir gün bitip kemirip beynimi

Doğrularımı taşıyorum her gün çöpe

Ve çöp topluyorum başka bir şey yok

Bir düşman yakalıyorum dost oluyor

Bir dost soruyorum düşman çıkıyor

Ne kadar karışmış birbirine her şey

Geri sarıyorum kararıyor ileri kanıyor

Nutuk çekiyor birileri eski masallardan

Artık çocuklar kurşun sesi ile uyutuluyor

Bizi sözde sözle uyutanlara gülümseyip

Anlat bana özgürlüğü anlat dinleyim

Elleri kelepçeleyip dilleri bantlayıp

Hırsın kinin öfkenin acımasız köleleri

Bu gecede uyku yok bu gecede huzur

Bir gözü yaşlı bir karnı aç var içimde

Ahmet Coşkun

Bulamadım derde derman efendi

Dediler yar senin çaren ilacın
Nice huri melek ettim başa taç
Eğlendim orada burada bir kaç
Bulamadım derde derman efendi

Gezip gökte yıldızlara bakarım
Yalçın dağlar olur benim vakarım
Ovalarda çiğdem nergiz toplarım
Bulamadım derde derman efendi

Nice nimet akar gelir önüme
Nice insan bakar olur seyrim
Ölüm gelir oturur sol böğrüm
Bulamadım derde derman efendi

Karaahmet bulmaz özünde takat
Gönül arzu eder yüce mükafat
Hakla yeksan olmayınca hakikat
Bulamadım derde derman efendi

Ahmet Coşkun

Cançiktısı

Tembihlerini
Dut aklımda tutuyorum
Aklın aklımda
Bu rengi biliyorum

Sır yalnız sır'mı
Yürekte nasır
An an'da asır
Seni saklıyorum

Bir hayalet yürüyor
Bir gölge gülüyor
Bir gün ölüyor
Seni düşünüyorum

Önce zamanı tutuyorum
Orda dur
Sonra peşine düşüyorum
Haydi gel

Gözlerin oluyorum
Gözlüyorum
Sabr ediyorum
Deli özlüyorum

Ahmet Coşkun

Cilalı öküz

İsmin cismin çıkarmış öne beyim
Uzatmış elini diyor her yer payım
Şimdi göçü yükleyip nere gideyim
Nereye baksak orda gözü var

İçi kara dışı kara kör kös karanlık
Üstünde kalay cila eder yarenlik
Kürsüde ders veriyor tezi hocalık
On dört telden bağlama sazı var

Göz içine bakar iğneyi sokar arsız
Kim katil kim hain gel hele yüzsüz
Saldırır tüm değerlerime değersiz
Yalan dolan her konuda sözü var

Bizim köyün ortasında kime çatan
Yürü git lan kimsin gelip kimi tutan
Çık teraziye görek kaçtır kilo daran
Bak şu cilalı öküze bizle kozu var

Ahmet Coşkun

Cilalı öküz IV

Tersten zorlar bize ezber okutur
Seçim halk iradesi onu korkutur
Çürümüş ipliklerle halı dokutur
Emperyalizme karşı ama faşist
Cilalı öküzün çapı var

Kanla yıkanır gül suyu niyetinde
Zerre doğru bulunmaz adaletinde
Ben hükümrانım ben hikmetinde
Hakka hukuka dokunur ama faşist
Cilalı öküzün çapı var

Niceler geldi geçti sen gibi simsar
Halkın hışmından oldular tarumar
Senin sonun onlardan öte karamsar
Halkı cahil aptal sayar amma faşist
Cilalı öküzün çapı var

Kaçtır ulan kaçtır çapun çupun kilon
Elele tutuşmuş barışa seksen milyon
Ordan buradan köstekliyon adi piyon
Yurtsever görünüyor aydın ama faşist
Cilalı öküzün çapı var

Ahmet Coşkun

Cilalı öküz II

Ho ho ho lo alın ağırdan
Bizim öküz gelir nahırdan
Sakin olun çıkar çığırdan
Meretin pis tepmesi var

Etı sütü kestirir inekten
Kuşu uçurtmaz tünekten
Geceleri koparır felekten
Merette sivri boynuz var

Mal davarı başına toplar
Danalarla koşturur hoplar
Eşekleri yoklar ata toslar
Meretin çok marifeti var

Kimse kurtulmadı dilinden
Herkes bıktı bezdi elinden
Bizim köyün orta yerinden
Diktikte cilalı heykeli var

Ahmet Coşkun

Cilalı öküz III

Gardaş herkese ekmek iş aş
Köylü paylaştı her toprak taş
Herkes nasipte yavaş yavaş
İyide öküzün tümde gözü var

Dere kıyılarını verdik arıcıya
Buğday arpa verdik yarıcıya
Paylar biçip ayırdık karıncaya
İyide öküzün tümde gözü var

Hayvan hayvandır darılmadık
Hak diye koçu keçi ayırmadık
Adiliz dedik kimse kayırmadık
İyide öküzün tümde gözü var

Düveni tutmaz çiftede çıkmaz
Sürü sırtında pek rahat kurnaz
O olmazsa dünya düzen olmaz
İyide öküzün tümde gözü var

Ahmet Coşkun

Çare

Aç gözünü aç
Doğdun doğalı körsün
Bir kez cesur ol bir tek kez
Ölürken gözünü aç /aha dünya

Yara bere içinde
Hangi türkü seni avutacak
Sirtında acı sızı
Kapında onca alacaklı/ zil zurna

Tıp oynama tıp
Tıp çaresiz
Yeniden doğacaksan
Ölmen gerek/ geleceksen

Ahmet Coşkun

Çoban

Tuttuk gardaş davara iki çoban
Semirip etlensin sütlensin diye
Her gün biri kör biri topal gelir
Çimeni çiçeği yoncası bol bol
Meleye meleye çağrısı gelir

Keştik cılız kavurmanın tadı yok
Sağdık sütünü sudan hiç farkı yok
Yünü kırptık keçe teptik canı yok
Çarşıya götürdük satak bakan yok
Gel hakkınızın hakkını bir verin

Biri eşşek kaçtı sırta yükünen
Biri kurt gelmişti düştük peşine
Bıraktık mecbur kendi haline
İşte böyle düştük alem diline
Elde ne geldiyse yaptık biline

Ahmet Coşkun

Dilek

Bir yıldız kopunca
Yüregim düşer ağzıma
Bir can mı ayrıldı cananıyla
Geceye o an düşerim ateşler yanımda

Bir gül kopunca dalında
Dikenler batar büyür canımda
Yine mi hazanlar var yaprak solmada
Acıya düşerim sevdalar dört yanımda

Şafaklarda beklerim niye
Batmayan güneşler doğsun diye
Dünya hep sevdalarla dolsun ölesiye
Cehennem içinde cennet özlerim ebediye

Dilek tutarım herkese aklımda
Kimse bilmez içimde acılar saklımda
Neden herkes mutsuz umutsuz batkımda
El açtım sevda mabetlerinde mum yaktım da

Ahmet Coşkun

Düştüm eline

Aldın uykularımı sarhoş gezerim
Düştü yüregime sevdan sezerim
Sana eyvallah etmezdim güzelim
Boyun eğmezdim düştüm eline

Hercai gezdimde güle dala çalım
Bilmezdim böyle olacakmış halım
Bu sevdaki oldu bana ölüm kalım
Boyun eğmezdim düştüm eline

Kırıldı döküldü kahrolası gururum
Arsız yüzsüz gelip kapına dururum
Ağır geliyor ağır kendimi vururum
Boyun eğmezdim düştüm eline

Soyundum kendimden sana geldim
Sen ne dersin de artık odur efendim
Yemin olsun sevdaya boyun eğdim
Boyun eğmezdim düştüm eline

Hasret beter acıymış cana güzelim
Bilemedim senle yoğrulmuş ezelim
Sensiz keremim mecnunda gezerim
Boyun eğmezdim düştüm eline

Gel gözüme uyku gönlüme perde ol
Cennettim hurim bahçede gülüm ol
Gel senle geçsin her anım ecelim ol
Boyun eğmezdim düştüm eline

Ahmet Coşkun

Eskiler

Eskicilerle yeniciler bir kapıştı abi
Şimdi şu karşı bakkal amca çok eski
Onun arka sokağındakilerde en eski
Aslında caddeler sokaklar hep eski

Artık AMV ler varya hiç korkma abi
Kimse demiyor şu güzel şunu al abi
Gir gez boydan boya kontrol et iyice
Bilgi teknoloji çağıya istediğini al abi

Eski vesayetçiler biz eskimeyiz diyor
Yeni vesayetçiler biz en eskiyiz diyor
Şimdi bakıyorsun ikisi de eski yiyor
Biliyorum senin yürek hep yeni diyor

Karanlık ya çok çok derin karanlık abi
Karanlığıda seveceksin alışacaksın abi
Gece olur ay yıldız olmaz zifiri hemde
Yine yürüyüp yine yolu bulacaksın abi

Mesele anlındaki ter cebindeki kuruş
Aldanma bunların memleket gidiyoruna
Göz kırpmadan satar bunlar karış karış
Vallahi umru değil adalet özgürlük barış

Ahmet Coşkun

Filistine

Hep böyleydi burada gökyüzü
Alev alev duman duman
Çığlık çığlığa
Biz hep ölüyorduk

İki devlet dost olur kutlama ateşleri,
Yağar bizim üstümüze
İki devlet düşman olur bize bilenir dişleri
Pazarlık bizim üstümüze

Çocuklarımız kucağımızdan alınır
Çocuklarımız kucağımızda ölür
Ne çocuğumuz ne çocukluğumuz olur
Bir başka dünya bizimkisi

Allah diyende vurur allahsızda
Bizde tek düğün dernek cenaze
Gül yüzü gün yüzü haram bize
Musa utancında İsa çarmihında erir

Yer altında yürür yer altında nefes alırsız
Yer bizim yüzü yasak bize
Hep böyledir buralarda gökyüzü
Ölüm ölüm ölüm

Duanız güzel dua yetmez bize
El verin el atın güneş değsin gündüze
Kardeşlerim kardeşlerim kardeşlerim
Dur deyin zalime zulme siyonizme

Ahmet Coşkun

Ganimet

Ganimet

Yangın uyanışlar sallar ranzanı sevgili
Yalın ayak türkülerin dağların dilinde
Yorgun düş akşamları düşer üstüne
Gezdiğin güzergah dağılmış tarumar
Barışın kanadına konan kuş kanatsız
Ey güneşi doğrayan kameri kirleten
Şeytanın oğulları namus mu ganimet

Güneşin oğulları kızları sizi bitirecek

Bitemez tükenmez bir hikayesin Anka
Masallar boyun eğer kaf oturup ağlar
Ortadoğunun orta yerinde kanın akar
Seni ziyaret eder bütün peygamberler
Bütün han hakanları suyundan içerler
Dağ başlarındasın hep yalnız aç çıplak
Bu zulmü içine almayacak hiçbir ayet

Ahmet Coşkun

Gönül IV

Gönül köşesinde gülümser
Damla ile yıkanır sevdayı süsler
Yangınıni harlayıp azar azar besler
Yara taze yara azgın bilmez ki neyler

Hayal ile kaf dağını dolandır
Düştüğü gülistanda gülden budandır
Ayrık otu ile tanışır dili damağı tatlanır
Kem gözle yalan sözle tanışıp bulanır

Döker aşkı söze sevdaya özünü arar
Aşar dağları denizleri kendini yorar
Ferhatlar aslılar düşleyip derdini sorar
İyi ile kötü tartılmaz teraziyi niye kurar

Karaahmet göremezsin dünyayı karasız
Sen hiç sevda gördün mü yaşsız yarasız
Ne ölümler yaşanır bir ömürde çaresiz
Yalan ömür fani beden tükenirmi çilesiz

Ahmet Coşkun

Güzel yar

Aktı yüreğim yüreğine
Set çekemedim önüne
Söz geçmez gönlüme
Gül yüzlü güzel yar

Tutuldum ahı bakışına
Cennet gülleri kokuşuna
Ürkek ceylan duruşuna
Gül yüzlü güzel yar

Korkuların gölgesinde
Kulaklarım hep sesinde
Bu sevdanın kafesinde
Gül yüzlü güzel yar

Karaahmet kara sevda
Gelip beni buldu burda
Çaresizim ruhum darda
Gül yüzlü güzel yar

Ahmet Coşkun

Halimi sorma

Herkese perdesizim, sana tedirgin düşünüyom
Kelimler topluyorum, sonra onları saklıyom
Günlük güneşlik ortam, ah ben çok üşüyom
Düşüyorum bir engine, çok şeyler düşünüyom

Keremi soruyorum, kal bir masalsı serüvende
Çöllerin sıcaklığı nasıl ki, bu yağmur mevsiminde
Hintli fukaralığında, Bedevileşiyorum güneşte
Elim bir gölgenin eli, kendimi arıyorum düşte

Kutuplaşıyorum bazen, kutuplar arası boşluk
Kenarları kaldırıyorum, dökülüyor ölü kopuk
Tekte eriyorum, karışıyorum bütünlere silik
Gözüm bir şey görmüyor, ne kadar bulanık

Aşk desem bir anlık, sevdaya gücüm yetmez
Her figan bülbül mu, hangi gül mis kokmaz
Sen beni gördün mu, karanlık gecede yıldız
Hesabını tutuyorum, söyle seni kim sevmez

Ondandır bu halim, sende sağır dilsiz durur
Bırak yürek kanasın, bir yürekte güller kurur
Dağlar zamanla patlar, lav lav akıp kudurur
Nefesin nefesime değse, artık bu can ölür

Ahmet Coşkun

Harbi kadın

Kızıl kor saçları
İri ak gözleri vardı
Ak memeleri dolgun
Giysileri transparandı
Oldukça anaç oldukça seksi

Uzun bacaklar üstünde
Orantılı ince geçişli bir bel
Kolları bacaklara denk uzun
İnce pürüzsüz bir cildi vardı
Hep önüne doğru bakardı

Uzaktan soğuk bir esinti
Gözündeki gözlük çok pahalı
Muhtemelen ağır numaralıydı
Sesi ince kadife yumuşaklığında
Gülmesi bir o kadar ince ve şuhtu

Mükemmel bir Türkçe aksanı ile konuşurdu
Sözünü ölçer tartar ince bir nezaketle sunardı
Nazımdan şiir Mevlanadan deyişler örneklerdi
Onunla vakit geçirmek müthiş bir keyifti zevkti
O kadar sıcak o kadar içten o kadar hayattı

Etrafındakiler güzel kadın diye yanındaydı
O kendini hiç kadın saymazdı sadece insandı
Çok gururlu sadık kendine has değerleri vardı
Ben onun kendinden emin hallerine bayılırdım
Bütün güzelliği çekiciliğine rağmen yanında

Erkek kadın eşitliğinin en harbisi vardı

Ahmet Coşkun

Hasretim sana

Kristal bir kürenin içinde
Işık fumesi eşliğindeyim
Renklerin görülmemişleri
Hiç tanınmayan güllerin
Tatların kokuların cenneti
Gözlerinde bir rüyadayım

Gamzelerin alı al toplanır
Beyaz mavi mor turuncu
Saçların yıldızlara dolaşır
Karası gece sarısı güneşe
Ay yüzünde yüzün ayda
Kabarır üstüme üstüme

Dünya döner sen dönünce
Bin bir eda nazla raks eder
Nehirler çoşar denizler taşar
Kuşlar ağaçlar şarkılar söyler
Özlem hasret el ele tutuşur
Vuslattır ateşi suya eriştir

Sevda beni gelmeze olmaza
Almış götürmüş sessiz bensiz
Bir değil, bin bin yanmışım
Bırak kim vuracaksa vursun
Sırtımdan kahraman olsunlar
Sevmek için yaşamam gerek

Ahmet Coşkun

Hüsrân

Sevda düşünce yüreğe
Devleşir garip deli gönül
Dalar cehennemın ortasına
Sevdiğiyile bir göz göze gele

Karışır mahşeri meydana
Kim kimdir umurunda olmaz
Kanunu kuralı hiç tanımaz
Sevenle gelince gönül gönüle

Ayrılık acısı yoktur hesapta
Yalnızlıkla kalınca temasta
Düşü verince yataksız hasta
Yaşamak ne gelir ölüm ölüme

Karaahmet sevda düşütü diline
Yinemi uğradın sevda zulmüne
Sus artık sus hakim ol gönlüne
Hiç ders almadın bak geçmişine

Ahmet Coşkun

İğdir düzüne vurdum kendimi

Başımı kaldırdım Ağrı gömüt
Su boyu yonca sazlık söğüt
Ana kurban verme bana öğüt
İğdir düzünün başı sonu görünmez

Baktıkça yorar uzaklar gözümü
Sevdiğim hasret görmez yüzümü
Düşmana varıp diyemedim sözümü
İğdir düzünün başı sonu görünmez

Sinek yaylasında adımı anarlar
Mapusluk günlerim ziyan sayarlar
Çıkar gelirim elbet bir gün duyarlar
İğdir düzünün başı sonu görünmez

Vereydi de mevlam taşa can vereydi
Şu İğdir düzünde meydan yiğit göreydi
Düşmanım hışmımdan haddin bileydi
İğdir düzünün başı sonu görünmez

Ahmet Coşkun

Işidi Ortalık

Işid'dinmi ışığın gecede ki sesi
Avucunda uğur böceği mi vardı
Kelebek tozu sarhoşluğu geçtin
Doydun mu kana, kana kana
Biri Allah Allah diye bağırıyor

İnsanlar yayılmış dağların düşüne
Kuru düşüne
Bildim bileli kerbela bu dağlar
Aralanır cennet kapıları

Yosun kokusunda çöl
Ne kadar ıslak
Kuşağı
Kursağı
Kundağı

Zamanın kırılğanlığında kan sızdıkça güne
Kırmızıda geçip kara bir paçavraya dolanan
Ve güneşi batıdan doğurttu şeytan
Cenneti bırakıp
Kiyametine

Ahmet Coşkun

İçimdeki yabancı

Sen bir yabancısın
Yüreğimdeki ürkek ceylan
Şehrin öbür kıyısında uzakta
Bazen gelip geçersin buralardan

İçimde bir yangın tutuşmuş
Her gelen üstüne biraz odun çalı çırpı atıyor
Gözlerinde bir ateş parlıyor gece uykulardan kaldırıp
Gündüzleri aratıyor

Sevmek kimsesiz yetim bir çocuk masumiyetinde ağlar
Allanan yanaklarında gülümseme yakalamaya çalışarak
Ve baldan dudaklarından dökülen bir kelimedir merhaba
Sen bilmiyorsun ki

Seni her gördüğümde kaç kez olduğum yerde yıkılıp kaldığımı
Anın saniyenin içinde bedenimin soğuyup ruhumu teslim ettiğimi
Kendimi nasıl avutacağım sensiz geçen uzak zamanlarda bilmem
Bu bitmez tutsaklığımı

Sen uzak ve yabancı ve yaban bahçelerin gülü
Sesin kokun yürüyüşün beynimin içinde iz etmiş
Ağrılar salmış mahzun yüreğime kanatlarımı kırmış
Derbederim esirim

Sen bilmiyorsun bilsen büyüsü kaçır aşkın diye korkuyorum
Sevda perişan düşer söz olur kement dolanır eğri boynuma
Toprak kurur gül solar fidan kırılır ve hatta düzen bozulur
Toprağa gömülürüm

Ahmet Coşkun

İsyan

Kıydan kıyıya
Sınırdan sınıra
Toprak altında yatan
Bayrağı gövdeye kazıyan
Sorgusuz sualsiz siperim

Yalan dolan kehanetle
Üstüme gelirsın ihanetle
Üstünü örttüğün adaletle
Etrafında aciz muhannetle
Sökülse ciğerin pare etmez

Türküyüm halay halay
Barışla geliyorum alay alay
Bizi saran bu çelikten yay
Kimse sökemez kolay kolay
Birlikte güneşiz birlikte ay

Ağrı gibi yüksek
İstanbul kadar mübarek
Diyarbakır gibi rengarenk
Cenazemde çelenk çelenk
Gül ektiğim bu memleket

Biriz bir varız
Hürüz hür varız
Binlerce yıldır bu diyarız
Aynı payda payidarız
Beraber ölür beraber yaşarız

Ahmet Coşkun

Karmaşık

Bakışların
Bir garip, bir hoş, biraz sarhoş
Sabah, öğlen, akşam

Gitmeli mi bu havalarda bilinmez
Bir zamanlar pembe düşerdi yanağına
Bir ateş yanardı şurada ansız
Yanardı gül, tutuşurdu deniz, yıkılırdı dağ

Cümleler, cümle yutulurdu ayak ustü
Her şey sonsuzlaşırdı bir anda
Kalbim ne kadar kırık ne çok acıyor
Bilsen, bilmesen, hiç sorulacak gibi değil
Aysız gecede güneşe uzanmak

Kesmiyor artık bakışların, ben kestikçe körleşiyor
Sonra düğümleñip uzuyor, kendi bilinmezine
Çocuk gözyaşlarıyla aç, sefil, ürkek
Hangi yetim hane büyütür beni

Aklını yitirmiş bir sevda, anı anına uyumsuz
Sana gönderiyorum ağlıyor, bana geliyor sızlıyor
Kala kalmış orta yerde sahipsiz

Bir can çekişte, ip çekişleri
Ne çekiyor, ne bırakıyor, azap kuyusunda

Ahmet Coşkun

Kim vurdu

Çalınmış bizim coğrafyamız
Yedi düvele davul tokmağız
Dönen çark içinde çakmağız
Değişir zabıt tutanak adımız
Değişir hep hasım hısımımız
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Beni kırk şekle sokar kırk dağa salar

Gün olmuş ter akıtmışım
Gün gelmiş kan akıtmışım
Gani topraklara ekilmişim
Harmanlara savrulmuşum
Karışmışım kaybolmuşum
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Alınmışım makasa düşmüşüm takasa

Kaldırsam bir başımı
Tutar seyyare dağları
Çakal sokak caddeleri
Tekmil ol yılanı çıyanı
İhbarı muhbiri binbiri
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Ne cehennem tehlikeyim kendi cennetimde

Dönerim gül karanfil
Bulmam kimseyi kefil
Hinoğlu hin hain sefil
Karıncanın sırtında fil
Sur borusun çal İsrafil
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Beyaz düşsem düşüne hortlakla uyanır

Ahmet Coşkun

Kime uydun

Aynı duygu aynı sevgi dilinde
Hayat akıyorken kendi halinde
Hangi fitne fesat eli beyninde
Kime uydun yol ayırdın yoldan

Dosttuk dertleşmiştik efendim
Derelerden su getirdik efendim
Suyu ekmeği bölüştük efendim
Kime uydun yol ayırdın yoldan

Sevgi saygılarımız herkesten çok
Dostlukta eksik kusurlar asla yok
Elin eğri böğrü lafına karnımız tok
Kime uydun yol ayırdın yoldan

Bilirsin ölçülmez değer kıymetin
Gönül arzular hep sözün sohbetin
Uyma sözüne soyka muhannettin
Kime uydun yol ayırdın yoldan

Bizim yollarımız güldür gülistan
Uğrunda yazdığımız name destan
El kefen biçer biz dikeriz al fistan
Kime uydun yol ayırdın yoldan

Ahmet Coşkun

Madem sevdin

Gözlerini gördüm gözlerimin içinde
İlkti belki alıp götürdü kızıl bir ufka
Ki ben seni çok öncelerden tanırdım
Hiç aşkla seni hayalde düşünmedim

Başın kalkmaz kimselere bakmazdın
Kendini hiç aşkın yanına koymazdın
Kendi halinde oynar bir kumarbazdın
Benim aklımda yoktu sen bana yazdın

Pembeye çalındı yüzün oysa beyazdın
Kimselerin aklına gelmedi bana nazdın
Sözdü sohbeti kırıla gitti azdıkça azdın
Hayatıma giren gül çiçek bahar yazdın

Nice zamandı tatmadığım sevdayı hazzı
Açtı gönlüm heyecana sana dünden razı
El ele aştık en belalisından bunca olmazı
Kal yanımda sev beni hiç değilse bazı bazı

Ahmet Coşkun

Mutsuzluk

İçimin sıcaklığı güneşle eş koşunca
Karanlıkta yolu aya yormadım hiç
Hiç başkasında aranmadı mutluluk
Göğsümde bir baş başım bir göğse
Ne zaman alıştı orada mutsuzluk

Kendimle ne güzel geçinir giderdim
Telaşı olmazdı bir yerlere yetişmenin
Kalabalıktım hep kendim yalnızlığım
Caddelerde yükselirdi kahkahalarım
Beni benden başka kimse bağlamazdı

Bir çift göze tutsak tükenince zaman
Süslü hayaller,örülür tüm alemi hizan
Kim o sevgi emek paylaşmaktır yazan
Ne varsa verince almadan bak elaman
Dünyayı kaldırır ettiğin feryadın figan

Türküler yaktığın sevdalar olur intizar
Hiç bir mevsim açmaz kapını nevbahar
Çektiğin acıdır harcadığın hayattır yar
Âslında bir başkasıyla oynadığın kumar
Pata'sı yoktur kazanmak kaybetmek var

Ahmet Coşkun

Nar-ı yar

Ellerin gül serpiyor ey gülden gül
Gül saçıyor gülüşlerin ölür bülbül
Şelvi boylu mor menekşe sümbül
Ürkek narin güzel kırılmasın gönül

Yüzer su üstünde ince buz olursun
Ne kadar parlak ne kadar duru'sun
İnci güzelliğinde cevahir durur'sun
Elmasta keskin kehribar gözlüsün

Ateşi aşkı yakan ne ben ne sensin
Bırak elalemler bildiğin ezberlesin
Kesilecek yollar kesilir kesemezsin
Ateşlerde demlenir sevdalar bilesin

Ahmet Coşkun

Nar ı yar ıı

Yürek kar soğu
İnce ince buz tutar
Kırılır cam kırığı olur
Kana karışır akar jilet keskinliği
Saç telinden ayak tırnaklarına kadar
Kazır bedeni deler deşer bağırtır

Bedenden can çırpınır dayanır gırtlağa
Terki diyara dörtnala tam tekmil amade
Akıl denen şey kararsız gidip gelmelerde
Aşk eski günlerden bir gülümseme alaycı
Solunu esir ve de teslim almış cehennem

Kanat çırpar yüksek mavilerde alıcı kuşlar
Teskere yok terhis imkânsız izinler kaldırılmış
Silahsız talimsiz teçhizatsız savaşın ortasında
Kelebek ne dönersin ne uçarsın ışık değil ateş

Bir gül solar bahçenin en karanlık köşesinde
Bir fidan dikilmiş kuru çorak torağa soyulmuş
Gündüz çekilmiş sişte ayazlar gecede üşümüş
Canın canavarlaştığı ruhun şeytana teslimiyeti
Bir sevdayı kıyamet ki silip süpürmüş her şeyi
Aman aman, aman döküldüm narı harmandayım

Ahmet Coşkun

Nar ı yar III

Aşığım pervaneye döndüm
Işığın yandıkça ben söndüm
Aldandım kendime övündüm
Yaban düşmüş cüzam a sayarlar

Acık cüsse acık kuvvet dedim
Kolum ayağım gerdim kabardım
Kimseye açmam budur derdim
Biliyorsun bu aşkı dar'a sayarlar

İnce konuşup ölçüyü bildim de
Meclis mekana sesiz geldim de
Yar sevdana haddimi bildim de
Bilmeyenler beni hiç'e sayarlar

Dedim usta nedir bunun kararı
Dedi çirpınma yok bunun yararı
Bir gönülde gönül almışsa ayarı
Çulda çirkin olsan Yusuf a sayarlar

Ahmet Coşkun

Nar ı yar IV

Gözlerin bir nehir baktıkça içime akar

Yüzün bozkır toprağı kadar kuru benli
Saçını her boynundan öteleyişin
Cennet kokusu
Güvercinler uçuyor uzak bir ormana
Yeşilin kokusu bahar ısığında büyüdü

Sevda nasıl bir şey
Bir şey var sende beni alıp götürüyor
Ve/ bir şey var seni alıp getiriyor
Uzak memleketlerde uçuşan yabani kuşlar
Göç mevsimidir bu

"Aşkta ve savaşta her şey mubah"

Gün aşar yaylaların ovaların üstünden
Gece basar şehri ışık kuşağına gömülür
Gezici kafestir gönül sevda içinde ölür
İki söz bekler seni şafakla üstüne yürür
Ellerin gül kokar ellerin hayat ellerin sevgi

Korkma ve sadece gülümse dünya büyür

Ahmet Coşkun

Nar ı yar V

Senle bir gül bir diken bakışırız
Aynı ağacın gövdesine karışırız
Yağmurla yağar sellerle akışırız
Düşman değiliz ne çok takışırız

Sana dokunan bana değer kanar
Bana dokunan cehennem yanar
Temmuz ayında bahçe gül donar
Dost neyse düşman bahane sanar

Kelebek dolaşırız pervaneyiz ışığa
Yol vermeyiz gelipte geçecek aşığa
Sevdamızı bırakmışız derin boşluğa
Gönül son ver bu aymaz sarhoşluğa

Ahmet Coşkun

Ne çok acı

Gözümüzü açtık açalı
Damlaları denize dönüştürdük
Yangınlarımız hiç eksik olmadı
Depremlerimiz göçüklerimiz
Kardeş kavgamız
Ne çok acı

Dışardaki düşmanımız
İçerideki düşmanımız
Aradık durduk onun bunun koynunda
Yüreğimiz on okka battık cehalete
Sorguladık mı kendimizi
Ne çok acı

Göbek bağından bağlı fukaralığımız
İlkel törelerle yaşattığımız ananemiz
Hırafeye inançlarda yakılan canlarımız
Önüme gelenin kullandığı bilincimiz
Övündüğümüz sahte kahramanlığımız
Ne çok acı

Birbirimize uzanmayan ellerimiz
İçimizde mezara gömülen sevgimiz
Hiç uğruna, uğruna öldüğümüz
Bilerek isteyerek kör teslimiyetimiz
Böylece yönetilip sömürüldüğümüz
Ne çok acı

Ahmet Coşkun

Odun

Dükkan açtık orman kıyısına
Çıktık en uzun ağaç tepesine
Nefes üfledik ölüm kafesine
Gelip siftah yapmadı odun

Yerlisi yabancı hep geldi geçti
Hepsi boyunu bedenini ölçtü
Kimi alını kimi morunu seçti
Bir renk edinemedi odun

Herkes açıldı güle gülistana
Dilini bezede şiire destana
İnsanlar yüzünü verdi insana
Ayılıp kendine gelmedi odun

Yedikçe baltayı oldu düğüm
Sıklaştı oldu düğüm düğüm
Yakalım dedik ormana ölüm
Taş oldu kaldı yanmadı odun

Ahmet Coşkun

Oy havar

Oy havar
Yine peşimizde barbar
Yine meskenimiz dağlar
Oy dağlar dağlar bizim dağlar
Bize zülüm bize mezar dağlar

Oy ölüm ölüm
Ölüm böyle mi olurmuş gülüm
Göğüs göğse dövüşüp düşsem
Yas tutma Yasin okuma sunam
Patlat kendini zulmün koynunda parçalan

Tarih bu gün anlına bıçakla kaz
Kaç Saddam kaç Halepçe kaç çaruçıra
Şana ferman şana derman şana iman
İman eden değimli şana vermez aman
Ağlama yaz, yaz, bunu da ekle yaz

Mümkünsüz gün gelecek
Mümkünü yok gelecek
Dağlara gel dağlara
Ölümüz orda
Kahpe felek

Ahmet Coşkun

Sana yar dediğim günden beri

Sormam dünü sevmem başka günü
Saymam bensiz geçmiş zaman günü
Cennet saydım görüp tanıdığım günü
Sana yar dediğim günden beri

Gözlerimi kapatıp ellerimi uzattım
Gönül köşk sarayını sana kapattım
Gönlümü senle doldurup yeşerttim
Sana yar dediğim günden beri

Almışım üstüme sevdanın ah-u zarını
Senle kurmuş gönlüm gün gün yarını
Bir kalemde silmişim dünyanın varını
Sana yar dediğim günden beri

Gül yüzlüm gül kokulum nazlı yârim
Senle tükensin ömrüm yazım baharım
Gözüm yaşta gönül ateşte seni ararım
Sana yar dediğim günden beri

Ahmet Coşkun

Sen beni saklarsın dağlar

Öyle düşmüşüm
Yardan yarenden bıkmışım
Başımı alıp çıkmışım
Sen beni saklarsın dağlar

Yarın dizinin dibinde izim silinsin
Dost sohbetlerinde sesim kesilsin
Usandım candan böyle bilinsin
Sen beni saklarsın dağlar

Kaçan sende bulur mu dermanı
Kendim çıkardım kendime fermanı
Yüreğimde bitmeyen bunca isyanı
Sen beni saklarsın dağlar

Burnumda gül karanfil tütmesin
Yeşilim solsun mavim tükensin
Kimim nerdeyim kimse bilmesin
Sen beni saklarsın dağlar

Kalsın hasretim özlemim benle
Yalan dünya işim olmaz senle
Öleyim sevdası gözünde gidenle
Sen beni saklarsın dağlar

Ahmet Coşkun

Sen sen sen

Sensiz su serinletmiyor
Kavruluyorum cehennem sıcaklarda
Çöl değil yeşildeyim çağlayanlar şırıl şırıl
Pınarlar buz akıyor
Kenarı gül çimen
Sen sen sen illede sen
Gelsen

Koca şehri sokak sokak dolaşıyorum
Gün günü ay ayı kovalıyor
Bitkinim bitabım yorgunum acım aç
Bir lokma yiyemiyorum
Lokantalar kafeler büfeler ful
Sen sen sen illede sen
Gelsen

Tıraş olmuyorum saç sakal karıştı birbirine
İçimden gelmiyor elbise bile değiştirmiyorum
Bıraktım kendimi bıraktım dünyayı
Ardımdan esamem okunuyor duymuyorum
Nadan beni tiye alıyor akli sıra
Sen sen sen illede sen
Gelsen

Evi barkı unuttum aranıyorum
Düştüm bir sevdaya çıkamıyorum
İşi gücü bıraktım sürünüyorum
Vefasız hal bilmez halden anlamaz seyrimde kalma
Bir el bir göz iki tatlı söz ne astar ne yüz altı üstü
Sen sen sen illede sen
Gelsen

Ahmet Coşkun

Sevda bir mr

Gel gönlüme anlatma kendini
O çoktan unuttu benden beni
Bir sevda tutsak etmiş kalbimi
Sevda bir ömür bir gönül gitti

Ne gl arar ne gülistan güzelim
Cefa keder yalnızlık aşk ezberim
Gezerim yalnız başıma gezerim
Gönül değil bu kafes mezarım

Dilimin acısı hep şarkı türküler
Yar deme bana başlar korkular
Hayalimde kalmış tatlı ykler
Bırak bu gönlümü mazide yaşar

Ey canlar cananlar aşka yananlar
Aşk ile sevdaya koşmayın yalanlar
Söyleyin bana varmı mutlu olanlar
Mutsuzluğunda mutlu bu gönül

Ahmet Coşkun

Sevgili

Zulmün eli düşmez yakadan
Uzak dağların arka vadileri
Ne sevdalar parçalanır
Aşkla dudak ölüm öper
Can kesilir, nefes sevgili
Göçebe bir yoksulluk taşır
Kahrolsun

Anlından öpüp ölü bir bedeni kucaklar
Hayalin

Gözlerde bir sevi gülümser
İpe serili gözyaşları çocukların
Acılar sevişir aşına mahşeride
Rüzgar sevdayı göklere yayar
Kurur gül rengi toprak içinde
Gözler büyür kainat zerre kalır
Ant olsun

Seni nasıl sever, nasıl sever, gözlerin mermi
Düşün ki neye bedel

Ahmet Coşkun

Sigara

Beni canımdan bezdirdin
Canımın ciğerimin düşmanı
Atadan evlatta yardan yakın
Sen oldun elimde koynumda
Ne bu sadakat git artık sigara

Ne parasızlık ne gece yarıları
Ne hastalık ne karın ağrıları
Yapıştıkça yapıştın bağrıma
Bırakamadım gider ağırıma
Yar aramadım sen kadar sigara

Malın canı çıksın canım darda
Nefes alamıyorum ben arada
Hastalıklar dizildi hepsi sırada
Bana diyorlarki ancak mezarda
Ecelimisin be mübarek git sigara

Niceler terk etti bıraktı gitti seni
Zayıf akılım iradem tutmuş beni
Ben neleri bıraktım bilsen neleri
Kalmadı dizde takat gözlerin feri
Çık hayatımdan çık defol sigara

Ahmet Coşkun

Sorma

Düş kalem elimde ekme elem çile
Kağıt yüreğim derdin dökmez dile
Şen şuh gülzar açmaz gönlü nafile
Hayalde hatıradada düşle sorma

Hazanım perişanım ben şahanem
Rüzgar sel götürdü gitti bir tanem
Dar gelir dar gönül denen viranem
İşvede bakışlarda düşle sorma

Döküldü gece karası saçlarım
Bir sevgilinin şavkında gözlerim
Sevgin aklımda kalan tek ezberim
Mezar taşıma eğil düşle sorma

Karaahmet geldi gidiyor dünya
Onca minnettin kahrın çekti güya
Gözler kapandı bitti hepsi rüya
Kimdir kalem hakimi düşle sorma

Ahmet Coşkun

Söylenip ağlama

Duman sarmış yârin dağını
Dağıtıp döker tipi boranı
Gel yarama sar sen yaranı
Ne derim ben halim sorana

Dur bir halleşelim söyleşelim
Ben giderim söylenip ağlama

Ak gerdanlı ak tenli maral
Gel sevdiğinden bir yara al
Acı çekmeyen bilmez kural
Ne derim ben halim sorana

Dur bir halleşelim söyleşelim
Ben giderim söylenip ağlama

Evvel ezeldir aşkın yasası
Gül incinir dikene tasası
Sevda harmanıdır burası
Ne derim ben halim sorana

Dur bir halleşelim söyleşelim
Ben giderim söylenip ağlama

Ahmet Coşkun

Tanrıyla sohbet

Yüce tanrı ben sana imanlı senle dolu
Sana en derin sevgilerle bağlılığım var
Vaadlerin çok güzel üstelik cennet var
Nasıl anlatsam bilemiyorum, o cennet,
İçin dünyayı cehenneme çevirenler var

Dedin mi ki herkesin evini yıkın gelin
Dedin mi küçük çocukları doğrayın gelin
Dedin mi başkasının malı canı size helal,
Birilerine dedin mi cennetini sunarken
İnanmayanın Kafsını tek tek kesin gelin

Ah tanrım cennet adına ne bu cehennem
Bak doğrandı annem kardeşlerim babam
Dönüp sana yalvarıyorum sanadır duam
Ben zulümdür diyorum o tanrıdan ferman
Hani herkesin günahını kendine sorardın

İçimde kıyım kıyım bir imanla ağlıyorum
Seni anlamayan var ben mi anlamıyorum
Kelamın keremin derin yüreklerimizde hep
Yüreğimize dokunan senin elin değil eminim
Aşkla merhametle koruduğun biz değimliyiz..

Tanrım korkuyorum cennet denilince artık
Ateşleri birbirinden ayıramıyorum karanlık
Işık nedir nur ne, kim melek kimledir şeytan
Tanrım her şeyi biliyorsun öyle duruyorsun
Korkutuyorlar beni senden uzaklaştırıyorlar

Af etmediğin tek hak kul hakkı hangi haktır
Ölümden acı namus borcumuz kime haktır
Erkeğimizin yanında kadını alınır ne haktır
Böyle ayet hadis hiç duymadım okumadım
Yüce tanrım kaya yuvarlayan kuşları kaldır

Ahmet Coşkun

Tufan

Mahşer düşünüyor toprak
Serptirmiyor tohum tane
İnsan çekti çiftti çubuğu
Doğa bıraktı doğurganlığı

Kadın çocuk yapmıyor ölüme
Artık zulüm öpüyor dudaklar
Aşk namluya sürülü mermi
Sevda top tüfek patlaması

Göçte göçebe taşınır dünya
Ölümün adı yok rengi yok
Herkes koşuyor kucaklamaya
Yaşamak en gereksiz zaman

Zalimin narası mazlum çığlık
Zulmü sahiplenen bir çiylik
Ölüme koşturan bir insanlık
Okyanuslar karayı kaplamada

Ahmet Coşkun

Uyu uyu

Ŗu feleğin eğri bğđrđ iŖleri
Kuduz kđpek gibi sivri diŖleri
Kapana kıştırır gidemem ileri
Bir denge dđzen kuramadım

Yar ile muhabbetimi kestirdi
Bđlbđl gibi dillerimi susturdu
EŖe dosta yarenlere kđstördđ
Bir denge dđzen kuramadım

DđŖtđm doğru eğrinin peŖine
Sđz kar etmedi uğüne beŖine
Bırak gitsin herkes kendi iŖine
Bir denge dđzen kuramadım

Karaahmet uykularda uyu uyu
Herkes kapısından geğirir suyu
Hak dediğin suyu çekilmiŖ kuyu
Bir denge dđzen kuramadım

Ahmet CoŖkun

Üçlemeler

Hınca hınç, hınç
Çift kavrulmuş
Yürek

Uçurtması yıldıza takılmış
Güvercini kafeste
İsyan

Güneşi gül yaprağında
Ay koltuğunda
Düş

Ölüyor zaman
Ölüyor can
Öfke

Denizler kurudu
Irmaklar çekildi
Toprak

Eller elleri bilmez
Diller dillere gelmez
Barış

Ahmet Coşkun

Ülkem

Ülkelerin, ülkelerinin ötesinde ülkem
Binlerce yıllardan ötelere ötesinde
Atamın atalarının, atalarının ataları
Burada aynı yerde hiç kıpırdamadan

Soy soylayıp sonsuzdan akıp bu güne
Toprağımın, topraklarının toprağının
Dilimin, dillerimin, dilinin damağında
Burada aynı yerde hiç değiştirilmeden

Uzağın, uzakların en uzaklarından gelen
Uzanıp, uzayıp üzerimize sessizce çöken
Bayrağın, bayrağının bayrağını sus diken
Burada aynı yerde hiç dalgalanamadan

Halkın, halkımın halklarının kadim halkı
Hakkın, hakikatin haklarının kutsal hakkı
Acemi, Arabı, Romu, Russu, Ecnebi, baki
Burada aynı yerde benim hiç bozulmadan

Ahmet Coşkun

Yar balım

Vay çimen yeşilin mi var
Dağlara mı geldi bahar
Başını cama dayamış yar
Kapıda ayrılık kokusu var

Yar şirin yar şeker yar balım
Sensiz ne olacak bu halım

Ben giderim gurbete
Ay dediğin kaç gün var
Sen kal sağlık selamete
Hasret çeker aşıklar

Yar şirin yar şeker yar balım
Sensiz ne olacak bu halım

Sarı yat geceleri
Bıraktığım gönül var
Elim kanar gönlüm kanar
Sarı sarı mendilin var

Yar şirin yar şeker yar balım
Sensiz ne olacak bu halım

Ahmet Coşkun

Yar yar yar

Benim yare gidecek yüzüm mu var
Yar yar yar / yar yüzüm mu var

İğde dalları yerden yerden sürünür
Yar yar yar/ yerden sürünür

Açmış çiçeği bahçe duvarını devirir
Yar yar yar/ yar duvarını devirir

Konuş dese söylenecek sözüm mu var
Yar yar yar/ yar sözüm mu var

Kavli karardan dönmedim gurbet aşımı
Yar yar yar/ yar gurbet aşımı

Hangi sevda saracak şu belalı başımı
Yar yar yar/ yar şu belalı başımı

Ahmet Coşkun

Yaram

Bu yara, senin yaran
Ondandır sarmayışım
Kanasın istiyorum
Acıtsın istiyorum
Seni unutmayım diye

Alına gül diyorum
Narına kül diyorum
Zarına pul diyorum
Kendime kul diyorum
Sana tapıyım diye

Aya bakıyorum yüzün
Güneş bakıyorum közün
Bağ bostan geziyorum kokun
Bir gör, bir dokun istiyorum
Gözlerim kapansın diye

İntiharıdır bu bülbülün
Kayalıklardaki nazlı gülün
Boşta kalır uzattıkça el'im
Bu sevda çok elim
Desinler, ölüm diye

Ahmet Coşkun

Yarinsız

Bıaktık ne varsa
Can derdi can korkusu
Çanın canı cehenneme
Öyle bildiğiniz bir can derdi değil

Bıaktık ne varsa
Mal da ne
Namus şeref hasiyet
Bizim değil sizin olan onur

Ey insanlar dünü bıraktınız ardınızda
Biz yarını

Ahmet Coşkun

Yârim gider bensiz bensiz

Karar vermiş ayrılığa
Yalnız düşmüş yolculuğa
Çekip gitmiş sonsuzluğa
Yârim gider bensiz bensiz

Güzel günlerimiz vardı
Bahçemiz yaz kış bahardı
Gül açar kuş cıvıldardı
Yârim gider bensiz bensiz

Aysız pencerede kaldım
Güzel hayallere daldım
Sanki yanımda sen vardın
Yârim gider bensiz bensiz

Rüya olsa da uyansam
Yalan deyip bende kansam
Kendimi koynunda bulsam
Yârim gider bensiz bensiz

Ahmet Coşkun

Yeniden

Fidan dikildi
Yağmur çiseledi
Öfkesi dindi toprağın
Yeşerecek dala güle gebe

Ağır ve uzun bir kıştan uyandı
Buz tutan katmanları ılıdı ayrıldı
Kurumuş yapraklar ufalanıp döküldü
Çırpındı döküldü üstündeki buz taneler

Bahar kokuyor her köşe bucak
Gök daha mavi güneş daha keskin
Kuş cıvıltıları böceğe kelebeğe karışır
Dudaklarda sevda şarkıları yükseliyor

Köyler yaylaya çıkıyor yeniden
Çobanlar hayvanları uzakta otlatıyor
Nadasa bırakılmış topraklar ekiliyor
Barış kokuyor doğa kendi ahengi içinde

Ahmet Coşkun

Zevzek hoca

Alıp eline kara kalem
Tersten verir cana selam
Uyur sanır cümle alem
Zevzek hoca zındık hoca

Bir kulağı ak pak kuşta
Bir kulağı kanlı suçta
Kebap kavuruyor uçta
Zevzek hoca zındık hoca

Alım ilim görmüş güya
Kıçı açık görmüş rüya
Babasının sanır dünya
Zevzek hoca zındık hoca

Olmuş şeytanın ortağı
Zalimle kurmuş otağı
Ülke aç yoksul yatağı
Zevzek hoca zındık hoca

Karaahmet durup çatar
Hak adalet üste yatar
Kırk yalan bir doğru satar
Zevzek hoca zındık hoca

Ahmet Coşkun

Ziyade aklım ziyan

Şu üstüme düşen senin ağırlığın
Uykusuz kaldım sanma bu mahmurluğu
Gün ne pazartesi ne mesai günü
Işığımı aldı götürdü canımda ferî

Bir makine bir tüfek söker gibi
Kuruyor yeniden takıyorum parçaları
Bedenimi tarıyorum parça parça
Parmaklarımın ucunda bir sızı
Ciğerlerim patlamış nefessiz
Kalbim ritim bozukluklarında
Damarlarımda ne akıyor bilmiyorum
Ziyade aklım ziyan

Çekilmemiş görülmemiş evren resmi
İçine düştüğüm
Ne çok ışık ne çok karanlık ne çok cisim
Hepsi aşk şarkısı söylüyor

Aklıma sevda düşmesin diye bilmezsin
Gülün ne çok rengi ne çok kokusu var
Okulda acı okutuyorlar dersler pekiyi
Kendimi veriyorum yaşama üste istiyor

Şimdi bir bulut yağıyor yazdan kalma
Ardında güneş akşam kızılığında
Kapanacak gök kapanacak perdeler
Birazdan, biraz bile kalmadı zamandan

Ahmet Coşkun